

په پيليپيان - پولسے کاگد

په پيليپيان پولسے کاگدے پجار

انچو که چه کاگدے ناما زاهر انت، اے کاگد ایسا مسیهے کاسدین پولسا په هما باورمندان نبشته کرتگ که پيليپيے شہرا نندوک انتت. پيليپی، مکدونيهے شہرے ات و مروچيگين يونانا انت. پيليپيے جهمند گيشتر رومی انتت. پيليپی، يورپے هما ائولی شہر ات که اودا پولسا، کساس پنجاه ميلاديا کليسا بندات کرت (کاسدانی کار ۱۶:۱۱-۴۰). پيليپيا پولسے بنداتی هال و احوال گون جنينانی رُمبیا بوت. اے جنين په شبتے روچے دوايا کئوريے لمبا نشتگ انتت. شہرے ائولی باورمند لیديا نامين يهودی تاجرین جنينے ات. لیديائے لوگ باورمندانی دوا و پرستشے جاگه جوڑ بوت.

هما وهدا که پولس و پولسے همراه سيلاس پيليپيا انتت، لهتينا ایشانی شکایت کرت که اے مردم شہرے هالتان هراب کنگا انت. پولس و سيلاس جيل کنگ بوتنت. اے جیلا انتت که زمین چنڈے بوت و جیلے دروازگ پرشتنت. جیلے مسترا وتی دلا گوشت که بنديگ تتکگ انت و نون منا مرکے سزا ديگ بيت، شرتر انت که وتا وت بگشان. پولسا کوگار کرت و هال دات که ما سجھين همدا اين. جیلے مسترا پولسے اے ايمانداري دوست بوت و آبيے جند و لوگے مردمان ايسائے سرا ايمان آورت.

چه جیلا در آيگا رند پولس و سيلاسا آ شہر يله دات و شتنت. پيليپيے باورمند گون پولسا هال و احوالے تھا انتت و په پولسا برے برے مالی کُمگش ديَم دات. پولس، رندترا دو رندا پيليپيے باورمندانی گندکا شت (بچار کاسدانی کار ۲۰:۱۶-۳۱). چه کاگدے هبران زانگ بيت که پيليپيے باورمند په مھکمی وتی باورے سرا اوشتاتگ انتت و کم گما کليساے جوڑ بوتگ انتت.

اے کاگد پولسا کساس سال شست تان شست و چار ميلاديے نياما هما وهدا نبشته کرت که روما بنديگ ات (کاسدانی کار ۲۸:۱۶-۳۱). پيليپيان په پولسا کُمک یکجاء کرتگات و اياپروديتوس نامين باورمندے پولسے کرا ديَمش داتگات که کُمکا سر بکنت و پولسے هالا بگپت و بيئت. پولسا اے کاگد گون اياپروديتوسا گون کرت و پيليپيے باورمندانی گمواړی و کُمکے منتي گپت.

پولس وتی ایمانے سؤبا جیلا بند کنگ بوتگات و سکی و سؤری سگگا ات،
بله کاگدئے تھا، اے گپئے سرا گل انت که من په مَسِيهَنیگی سکی و سؤریانی تھا
آن و چه اے کارا هم مَسِيها شان و شوکت رسیت. پولس باورمندان دلبدی دنت
که هالت ثرے هر دُول ببت، باید انت ماشما شادمانی بکنین.

کاگدئے دگه یکه هبرے اش انت که باورمند باید انت وتمان و تا تپاک و همیل
ببت و یکدومیا دوست بدارنت و یکدومیئے اِهتراما بکننت. پولس باورمندان
گوشیت که پهریزکارین زنده بگوازیئیت. آهما مردمان ایژ جنت که آیانی ایمان
شَریتئے زاہری کارانی سرا انت.

پولس په وتی هبرانی گیشینگ و تچک کنگا ایسائے مسالا دنت که هدائے شان
و شوکتا شریکدار ات بله انسانی دروْشمیا زمینا آتک و په دربیْشی و آجزی
سکی و سؤری ای سگت.

١) چه ایسا مَسِيهه هِزمتکار پولس و تیموتاووسئ نیمگا،

په ایسا مَسِيهه هما سَجَهین پلگارتگین مردمان که پیلپیا آنت، گون کِلِیسائے سرپرست و هِزمتکاران هئوار. ٢) شمارا چه مئے هُداين پت و هُداوندين ایسا مَسِيهه نیمگا رهمت و ایمنی سر بات.

شُکرگزاری و دوا

٣) من هر وهدا که شمارا یات کنان، وتی هُداي شُکرا گران. ٤) وتی هر دوائے تھا، مُدام گون شادمانیا په شما سَجَهینان دوا کنان، ٥) پرچا که چه ائولی روچا بگر تان اے وهدا شما و شین مستاگئے شنگ کنگا گون ایت. ٦) اے گپا هم دلجم آن که هُدايا هما شَرین کار که شمئے دل و درونا بُنگیج کرتگ، تان هما وهدا برجاهی داریت که سرجم بییت، تان هما روچا که ایسا مَسِيهه کئیت.

٧) اے راست انت که من باید انت شما سَجَهینانی بارئوا انچش پگر بکنان که پگر کنگا آن، چیا که شما منی دلا ایت. ثرے من زمزیلان بیان یا و شین مستاگئے دیمنانی و ساپت کنگا، شما سَجَهین هُداي رهمتان گون من شریکدار ایت. ٨) هُدا شاهد انت که من شما سَجَهینان انچو دوست داران که ایسا مَسِيهه شمارا دوست داریت و منا په شما سک زهیر کنت. ٩) منی دوا انت که شمئے مهر گیشا گیش بییت و گون کاملین سَریدی و جُهَلین زانتیا همراه بییت، ١٠) تانکه شما سرید بییت که کجام چیر شرترا انت و تان مَسِيهه آيگئے روچا پاک و بے ائیب بمانیت و ١١) چه پهریزکاریئے هما بر و سمرا پُر بییت که چه ایسا مَسِيهه برکتا کئیت، په هُداي شان و شوکت و ستایا.

پولسئ زمزیل کنگ و و شین مستاگئے شنگ و تالان بیگ

١٢) او براتان! نون من شمارا هال دئیگ لوټان که گون من هرچه که بوتگ،

اے چیژان وشین مستاغے شنگ و تالان کنگا کُمک کرتگ. (۱۳) کلاتے سجھین
نگھپان و اے دگه مردم سهیگ بوتنت که من په مَسیهُئیگی بندیگ کنگ بوتگان.
(۱۴) منی بندیگ بئیگئے سئوبا، گیشترین باورمندان هم چه هُداوندئے نیمگا همت
و دلبڈی رستگ و بے تُرس و لَرزا هُدائے پییگامئے جارا جنت.

(۱۵) اے راست انت که لهتین چه زِد و هَسدا مَسیهُئے پییگاما جار جنگا انت،
بله دگه لهتین اے کارا په دل و سِتک کنگا انت. (۱۶) هما مردم که په مهر اے کارا
کنگا انت، زانت که من په وشین مستاغے دیپانیا ادا آرگ بوتگان. (۱۷) هما
مردم که په وتواهی و وتگرزی مَسیهُئے پییگاما جار جنت، نیتش ساپ نه انت و
هئیاَل کنت که گوَن وتی اے کارا، بندیجاها منی آزاران گیش کرت کنت. (۱۸)
گُزا چه؟ ثرے په بدنیتی مَسیهُئے جارا بجنت یا په دل و سِتک، بله هر وُزا
مَسیهُئے جار وه جنگ بئیگا انت و من چه اے کارا شادان آن.

هئو، مُدام شادمانی کنان (۱۹) پرچا که من زانان که اے چیژ منی رَگگئے راها
پچ کنت، چیا که شما په من دوا کنیت و ایسا مَسیهُئے روه منا کُمک کنت. (۲۰)
من گوَن مزین دلجمیے اُمیت کنان که هچ پیما پَشَل و شرمندگ کنگ مبان و
نون هم مُدامیگین دُولا دِلیر بیان و منی جسم و جائے تھا مَسیها شان و
شوکت برسیت، ثرے زندگ بمانان یا بمران. (۲۱) په من، زِندئے مانا په مَسیها
زندگ بئیگ انت و مرک وه کُ و پائِدگے. (۲۲) بله اگن من اے دنیا یا زندگ بمانان،
گیشتر بر و سمر دات کنان. نزانان کُجامیا گچین بکنان. (۲۳) من دویل آن، منی
ارمان انت که برئوان و گوَن مَسیها یکجاها بیان، چیا که اے سک باز گهتر انت،
(۲۴) بله په شمئیگی شرتراش انت که زندگ بمانان. (۲۵) نون که من اے هبرا
دلجم آن، زانان که زندگ مانان و شما سجھینانی همراه بان که شما وتی ایما
دیمرئوی بکنیت و شادمان بیت. (۲۶) اے پیما وهده من پدا شمئے کِرا کایان،
گُزا شما منی آيگئے سئوبا ایسا مَسیها گیشتر ستا و سنا کرت کنیت.

مسیهی زند و وشین مستاغ

(۲۷) ثرے هرچه بیت، وتی زندا آنچش بگوازینیت که مَسیهُئے وشین مستاگا

بکرزیت. گڙا اگن من شمئے چارگا بیایان یا چه شما دور بیان، بَس سهیگ بیان که شما یکدل و یکجان ایت و مَهر اؤشتاتگیت و په وتی باؤرا، بزبان په وشین مستاگا په همدلی جُهد کنگا ایت و (۲۸) هچ پئیم چه دژمن و بدواهان نثرسیت. اے په آیان نشانی که برباد بنت و شما رگیت که شمئے رگگ چه هُداے نیمگا انت. (۲۹) نون اے شَرپ شمارا چه مَسیهئے نیمگا رستگ که شما مسیهئے سرا نه تهنه باورمند بییت، په آیا سکی و سوری هم بسگیت، (۳۰) چیا که شما هم انچین جُهدے کنگا ایت که من کرتگ و شما دیستگ و نون اِشکنگا ایت که من انگت کنگا آن.

مسیهئے بیکیبریا بزوریت

(۱) نون اگن شمارا گون مَسیها هور بیگئے سئوبا دلبدی رسیت، اگن شمارا چه آییئے مَهر آسودگی رسیت، اگن شمارا چه پاکین روها همدلی رسیت و اگن شمارا همدردی و رَهم هست، (۲) گڙا تپاک بییت، بیگزین مَهریئے واهند بییت، ارواها یک بییت، همپگر بییت و اے پئیم منی شادمانیا سرجم و کامل بکنیت. (۳) هچ کارے په وتواهی و وتپسندی مکنیت. په بیکیبری و دریښی دگران چه وت بُرتر سرید بییت. (۴) هرگس وتی نپ و سوتانی بدلا، دگرانی نپ و سوتانی هیالا بداریت.

(۵) شمئے هیال کنگئے وږ و پئیم هما بییت که ایسا مَسیهئے بوتگ.

(۶) آ، هُداے زاتئے دروشما ات،

بله گون هُدا یا اے همدروشمی، آیا په وت گت و پائدگه حساب نکرت و

(۷) وتی شان و شوکتی یله دات و

گلامیئے دروشمی زرت و

انسانییے شکلا پیدا بوت.

٨ ځنډی که انسائے شکلا آت،

وتا بیکبر و دریښی کرت و

تان مرکا پرمانبردار آت،

تان سلیبے سرے مرکا هم.

٩ پمیشکا هُدايا آ، سرپراز کرت و

انچین نامے آیبارا دات که چه هر ناما بُرزتر انت،

١٠ که هرگس ایسائے ناما کونڈان بکپیت،

آسمانا هم، زمینے سرا هم و زمینے چیرا هم،

١١ و هر زبان بمئیت و بگوشیت:

”ایسا مسیه هُداوند انت“

که هُداین پتا شان و شوکت برسیت.

چو استارا بدرپشیت

١٢ پمیشکا منی دُردانگان! انچش که شما مدام پرمانبردار بوتگیت، نه تنها آ

وهدا که من شمے کرا اتان، انون هم که من اوډا نه آن، انگت گیشتر پرمانبردار

ایت. گرا په ترس و لرز وتی نجاتے رُست و رُدومے جُهدا بکنیت. ١٣ چیا که

اے هُدا انت که شمے دلانی تھا کار کنگا انت که شمے ارادهان و شمے کاران په

وتی نیکیڼ مکسدا سرجم بکنت.

١٤ هرچه که کنیت، بے نرنډگ و بے دِجاکا بکنیتي ١٥-١٦ که شما پاک و

بے ائیب بمانیت. چوٹ و گجراهین پدریچئے نیاما هُدائے بیمیارین چک ببیت و

”زندے گالا“ مَهر بداریت و چو استارا جهانا بدرپشیت. آ وهدا، مسیهه آيگئے

روچا پهر بست کنان که من مپتین تچ و تاگے و بے آسرین جُهدے نکرتگ. (۱۷) بله
 هما هزمت و گربانیگ که شمئے باورئے بر و سمر أنت، اگن آیانی سرا منی هوڼ
 هم ریچگی گربانیگیئے پیما ریچگ ببیت، من گل بان و گوڼ شما سجھینان
 شادکامی کنان. (۱۸) گڙا شما هم همة دڼولا گوڼ من گل ببیت و شادهی بکنیت.

کاسدئے رڼوان دئیگ

(۱۹) بله من هداوند ایسائے امیتا تیموتاووسا زوټ په شما رڼوان دئیان که منا
 هم گوڼ شمئے هائے رسگا دلبډی برسیت. (۲۰) چیا که منا دگه چشین همدلین
 مردمے نیست که په دل و ستک شمئے هئیالا ببیت. (۲۱) اے دگه سجھینان ایسا
 مسیهئے کار اشتگ و وتی جندئے ڼپ و سوتانی رندا کیتگ أنت. (۲۲) بله شما وټ
 زانیت که تیموتاووسا لاهکی پیش داشتگ. آ په وشین مستاگئے شنگ کنگا گوڼ
 من انچش همکوپگ بوتگ که چکے گوڼ پتا. (۲۳) پمیشکا، انچش که من سهیگ
 بان که منی هال چه بیت، منا امیت انت که آییا زوټ دیم دات کنان. (۲۴) من
 دلجم آن که هداوند راهے پچ کنت و منی جند هم زوټ کئیت.

(۲۵) بله من گوښان زلوری انت که من اپاڼرودیتوسا پدا شمئے کڙا دیم بدئیان
 که آ، منی برات و همکار و همکوپیگین جُهدکار و شمئے کاسد انت که شما په منی
 زلورتانی پوره کنگا دیم داتگ. (۲۶) چیا که آ، په شما سجھینانی دیدارا هدوڼاک
 انت. پریشان انت که شما آییئے نادراهیئے هالا سهیگ بوتگیت. (۲۷) اے راست
 انت که نادراه ات، مرکیگ ات، بله هدايا آییئے سرا رهم کرت. تهنا آییئے سرا نه،
 منی سرا هم رهمی کرت که منا گمئے چکا گمے مرسیت. (۲۸) پمیشکا من آییئے
 واتر دیم دئیگا سک هدوڼاک آن که وهده شما پدا گندیټی، گل ببیت و منی
 پریشانی کمتر ببیت. (۲۹) گڙا په هداوندیگی آییا په گله وشاتک بکنیت و آییئے
 دڼولین مردمان اړت بدئیټ. (۳۰) چیا که آ په مسیهئے کارا مرگی بوتگ. وتی
 ساهئے پرواهی نداشت تانکه شمئے هما هزمتانی گمیا پوره بکنت که شما په من
 کرت نکرتگ أنت.

مسیهئے سرا اوست و امیت

١ نون، او منى براتان! شادمانى بكنيت كه شما هداونديگ ايت. په من اے هبرانى پدا نبشته كنگ هچ گران نه انت و اے هبر په شما ايمنى كارنت. ٢ چه كچگان هزار ببیت. چه بدكاران هزار ببیت. چه گوشتبران هزار ببیت. ٣ چيا كه سنت بوتگين ما اين. اے ما اين كه هدايا چه آيينه پاكين روئه برکتا پرستش كنين. په ما پهر و شانه كه گون ايسا مسيها هوار اين و مارا چه وتي جسم، بزان چه دنيايى چيزان اميت نيست، ٤ بل ترے منى جندا جسمے سرا اوست و اميت كنگے سوب هست. اكن دگه كسيا جسمے سرا اوست و اميت كنگے سوب هست، گرا منا وه گيستر. ٥ من پيدا بئيگے هشتى روچا سنت كنگ بوتگان. پيدائشى اسراييليے آن. چه بنيامينے كيلها آن. چه هيت پُشتا ابرانيے آن. اكن شريتے گپ انت، پريسيے آن. ٦ اكن دينى جوش و گيترتے گپ انت، من كليسا آزار داتگ و اكن شريتے حسابا پهريزكاريے گپ انت، بے ائيب بوتگان.

٧ بله هر چيز كه په من كُ و پاندگے ات، نون په مسيهيگى من آچيزا تاوانے سرپد بان. ٨ تهنا اے چيز نه، وتي هداوندين ايسا مسيهے پجاه آرگے گنجے ديما، من هر چيزا تاوانے سرپد بان، چيا كه من په هماييگى اے سجهين يله دانتت. من اشان بس گند و گسر سرپد بان كه منى كُ تهنا مسيه ببیت و ٩ گون همايا هوار بان. منا آ پهريزكاري مبات كه چه شريتے راها رسيت، هما پاكي و پلگاري منا برسات كه چه مسيهے سرا باور كنگا رسيت، هما پلگاري كه چه هدايا رسيت، چه ايمانے راها. ١٠ من مسيها زانگ لوټان، آيينے جاه جنگے زور و واكا زانگ لوټان و آيينے سكي و سوريان شريكدار بئيگ لوټان. آيينے مركا هماييے جندے همدور بئيگ لوټان ١١ كه وړے نه وړيا من هم مردگاني جاه جنگا شريكدار بان.

ديم په منزلا

١٢ من نگوشان كه من اے چيز دستا اورتگ و نون سرجم و كاملين مردمے آن، بله جهد كنن كه منا هما چيز دست بكپيت كه په آيا ايسا مسيها منا دست گپتگ. ١٣ او براتان! من نگوشان كه انگت آچيزن دستا اورتگ، من بس يك

چیزه کنان، گوستگینان بیھیال کنان و په دیمئیگان جُهد کنان. (۱۴) من دیم په منزلا تچان آن تانکه هما اِنام و دادا بگٹان که په آيا هُدايا منا ایسا مَسیهه برکتا دیم په ارشا توار کرتگ. (۱۵) گُرا باید انت ماشما سَجَهِین که رُستگ و بالگ این، انچش هیال بکنین. اگن شما دگه هیال بکنیت، پدا هم هُدا راستینا په شما زاهر کنت. (۱۶) بله بیایت هما چیزان مَهر بدارین که ماشما تان اے وهدی دستا اورتگ انت.

(۱۷) براتان! په همدلی منی وُرا زند بگوازیږیت و انچو که مے رندگیریا کنیت، هما مردمانی راها هم برنویت که مے راها رنونت، (۱۸) چیا که هما پیما که من شمارا باز رندا گوشتگ و ائون گون ارسیکین چمے گوشان، بازیږے مَسیهه سلیبے دژمنیا کنت. (۱۹) اِشانی آسر تباھی انت. اِشانی هُدا وتی چندے لاپ انت و بیښنگی اِشانی پَهر و شان انت. اِشانی هیال گون دنیایی چیزان انت. (۲۰) بله ما آسمانے باشنده این و په هب و هُدوناکی رگینوکین هُداوند ایسا مَسیهه انتظار و ودارا این که چه همودا کئیت. (۲۱) گون هما زور و واکا که هر چیزا وتی دستا اورت کنت، گون هما زورا مے اے هاکیین بدنا مَت کنت و وتی پُرشوکتین بدنے دثولا کنت.

(۱) پمیشکا، هُداوندے راها مَهر بوشتیږیت. منی دُردانگین براتان! من په شمے دیدارا هُدوناک آن. منی دُردانگان! شما منی شادمانی و تاج ایږت.

سَر و سَوَج

(۲) من گون یودیا و سنتیکی دوینان دزبندي کنان که هُداوندے راها همدل و تپاک بښت. (۳) او منی وپادارین همراه! من چه تئو دزبندي کنان که هما جنینانی کُمکا بکن که په وشین مستاگے شنگ کنگا منی همکوپیگیا گون کلیمنتوس و منی اے دگه همکاران جُهدش کرتگ که نامش ”زندے کتابا“ نبشته انت.

(۴) مُدام شادمانی کنیت که شما هُداوندیگ ایږت. من پدا گوشان، شادمانی کنیت. (۵) بل سَجَهِین مردم شمے نرم دلیا بگندنت. هُداوندے آیگے وهد نریک

٦. انت. په هچ چیزا پریشان مبيت، بس هر هالت و جاورا، گون دوا و دزبندي و شگرگزاريا وتی ارزا په هدايا سر کنيت. ٧. نون گزا هما ايمني که چه هدايا رسيت و چه سجهين زانت و سرپديا بالاتر انت، هما ايمني ايسا مسيهي برکتا شمئ دل و هيالانی پاسپان بيت.

٨. براتان! نون گدسرا من گوشان که هرچه که راست انت، هرچه که شريدار انت، هرچه که شر انت، هرچه که پاک انت، هرچه که دوستناک انت، هرچه که ستا کرزيت، هرچه که نيک انت و تنوسپ کنگ بيت، هما چیزانی بارنوا پگر بکنيت. ٩. هرچه که شما چه من در برتگ و شمارا رستگ، هرچه که شما چه من اشکتگ و ديستگ، هما وژ بکنيت. اے دئولا ايمني بکشوکين هدا شمئ همراه بيت.

په ٹيکيان متواری

١٠. من هداوندئ ناما سک باز شادمانی کنان که نون گدسرا شما پدا منی هيالداري بندات کرتگ. هئو، شما پيسرا هم منی هيال داشتگ، بله شمارا موه نرستگ. ١١. چش نه انت که من په چیزئي نيستيا اے هبرا کنان، چيا که من هر دئولين وهدا رزا و رازيگ بئيگئ وژ و پئيم در گيتکگ. ١٢. من زانان که تنگدستيا چون گزران کنگی انت و اے هم زانان که هستومنديا زند چون گوازينگی انت. من هر وژين جاوران زند گوازينگئ راز در گيتکگ، سيرلاپ بيان يا شدلاپ، منا هر چیز بيت يا هچ چیز مبيت. ١٣. من مسيهي برکتا هرچه کرت کنان، چيا که هما منا زور و توان دنت.

١٤. بله شما شرين کارے کرتگ که منی درد و گمان شريکدار بوتگيت. ١٥. او پيليپيان! شما شر سريد ايت که وشين مستاگئ شنگ کنگئ بنگيجا، من که مکدونيه يله کرت، چه شما ابید هچ کليسايا منا په دئ و گرا کمک نکرت. ١٦. وهده تسالونيکيا اتان هم، يک و دو رندا شما په منی زلورتان کمک ديم دات. ١٧. من ٹيکيئ واهگدار نه آن، بله په شما هما "سوئے" واهگدار آن که شمئ هسابئ تها گيش کنگ بيت. ١٨. منا هر چیز رستگ و سک باز رستگ. گون اپاږوديتوسا هرچه که شما ديم داتگ، منا رستگ انت و نون منا هر چیز هست.

شمئے اے ٹيکي وشبؤين شُگرانه و دلپسندين کُربانيگے که هُدايا و شنودَ کنت.
(۱۹) مني هُدا شمئے هر زلورتا وتي جندئے پُرشئوکتين مال و هستيئے هسابا و
ايسا مَسيهئے برگتا پوره کنت. (۲۰) مئے هُداين پتا ابد تان ابد شان و شئوکت
برسات. انچش بات. آمين.

گڈي درهبات

(۲۱) ايسا مَسيهئے سَجَّهين پلگارتگينان سلام سر کنيت. هَمے برات که مني
همراه اَنت، شمارا درهبات گُوشنت. (۲۲) سَجَّهين پلگارتگين برات و گهار شمارا
سلام کنت، هاس کئيسرئے لُگئے مردم. (۲۳) هُداوندين ايسا مَسيهئے رهمت
گُون شمئے ارواها گُون بات. انچش بات. آمين.